

flytning af en afdeling ske ved, at medlemmerne i afdelingen og i den anden forening træffer beslutning herom på en generalforsamling, og de fornødne vedtægtsændringer gennemføres i begge foreninger. Det foreslås derfor at bemyndige Finanstilsynet til at meddele tilladelse til en sådan overflytning. Finanstilsynet fastsætter i hvert enkelt tilfælde vilkårene for en godkendelse.

Til nr. 5

Der er tale om en rettelse som konsekvens af forslaget til nr. 6.

Til nr. 6

Med henblik på at gennemføre enudrederens anbefalinger vedrørende tavshedspligt i den finansielle tilsynslovgivning foreslås en ny bestemmelse som § 77 a. Bestemmelsen erstatter den nuværende lovs § 77, stk. 2, som indeholder en henvisning til tavshedsbestemmelserne for pengeinstitutter, jf. § 50, stk. 1, og § 50 b i lov om banker og sparekasser m.v. Den foreslåede § 77 a svarer til den bestemmelse, der samtidigt foreslås til bank- og sparekasselovens § 50 b.

Stk. 1 indeholder hovedreglen om Finanstilsynets tavshedspligt vedrørende fortrolige oplysninger. Bestemmelsen præciserer, at tavshedspligten alene vedrører fortrolige oplysninger.

Stk. 2 indeholder en bestemmelse, hvorefter Finanstilsynets tavshedspligt ikke ophæves, selvom den, som tavshedspligten tilsigter at beskytte, giver samtykke til, at Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger.

Finanstilsynets tavshedspligt må ses som et supplement til foreningernes tavshedspligt. Det vil sige et ønske om af konkurrencemæssige grunde at beskytte foreningernes forretningsmæssige forhold.

Finanstilsynets tavshedspligt er også en afgørende betingelse for den tilsynsmæssige effektivitet. For at tilsynet kan få alle nødvendige oplysninger i en given sag, må foreningerne kunne nære tillid til, at tilsynet ikke videre giver oplysningerne.

Afgrænsningen af, om der foreligger samtykke, er vanskelig. Dette gælder naturligvis særligt, hvor samtykke ikke er givet udtrykkeligt, men stiltiende. Et samtykke kan ligeledes gives til såvel videregivelse af alle oplysninger i en sag, som til videregivelse af en enkelt eller enkelte oplysninger.

Et samtykke kan ofte have karakter af en anmodning om Finanstilsynets bekræftelse af et givent forhold eksempelvis over for pressen. I en sådan situation vil et samtykke til, at tilsynet kan videregive en en-

kelt eller enkelte oplysninger - taget ud af en større sammenhæng - kunne give et ufuldstændigt eller forvrænget billede af en sag eller et begivenhedsforløb. Finanstilsynet vil som udgangspunkt ikke have mulighed for at fremkomme med supplerende eller korrigerende oplysninger.

En anden tænkelig følge af samtykke er den situation, hvor én forening giver samtykke til videregivelse af oplysninger, og andre foreninger føler sig presset til at følge trop.

Det er ikke utænkeligt, at dette vil kunne påvirke foreningernes ledelse til at vise tilbageholdenhed med hensyn til de oplysninger, der gives Finanstilsynet til brug for tilsynsvirksomheden. Og i endnu højere grad afholde foreningerne fra af egen drift at videregive relevante oplysninger til Finanstilsynet.

Oplysninger om en forening m.v. kan kun videregives med dennes samtykke. En forening kan derfor kun give samtykke til, at Finanstilsynet videre giver oplysninger, som stammer fra foreningen selv eller fra korrespondancen med Finanstilsynet. Disse oplysninger må foreningen selv antages at være i besiddelse af, hvorfor foreningen selv frit kan foretage videregivelsen.

Det foreslås på denne baggrund, at foreninger under tilsyn ikke skal kunne give et for Finanstilsynet forpligtende samtykke til offentliggørelse af ellers fortrolige oplysninger.

I stk. 3 er foretaget en præcisering af, at Finanstilsynet af egen drift i årsberetning m.v. i summarisk eller sammenfattende form kan offentliggøre oplysninger. Det afgørende er, at den enkelte forening eller dens administrationsselskab eller depotselskab ikke kan identificeres.

Stk. 4 vedrører en forenings relationer til tredjemand, som er involveret i forsøg på at redde foreningen, dens administrationsselskab eller depotselskab. Bestemmelsen svarer til den gældende bank- og sparekasselovs § 50 b, stk. 2, nr. 2. Fortroligheden med hensyn til oplysninger om tredjemand, der medvirker i forsøg på at redde foreningen, gælder også, efter at denne medvirken er ophørt. Bestemmelsen svarer til den administrative praksis på området.

Stk. 5, der svarer til den gældende bank- og sparekasselovs § 50 b, stk. 2, indeholder regler om de særlige tilfælde, hvor Finanstilsynet kan videregive fortrolige oplysninger. Bestemmelserne herom er uændrede, dog er rækkefølgen systematiseret, og enkelte bestemmelser er blevet præciseret. Herudover er en bestemmelse om videregivelse af oplysninger til ind-